

KLASIKA PRO DĚTI

DRACULA

BRAM STOKER

Upraveno pro mladé čtenáře.
Ilustrace: Nick Moffatt

**STRAŠIDELNÉ
PŘÍBĚHY
PRO DĚTI**

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele.

*Neoprávněné užití této knihy bude **tretně stíháno**.*

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

© Sweet Cherry Publishing Limited, 2024
Czech edition: © 2026 Grada Publishing, a. s.

The Creepy Classics Children's Collection: Dracula. Based on the original story by Bram Stoker, adapted by Gemma Barder. Illustrations by Nick Moffatt.

Dracula

Původní příběh Brama Stokera upravila Gemma Barder
Přeložil a české vydání připravil Milan Bronclík
Ilustroval Nick Moffatt

Sazba Artedit, spol. s r. o.
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod a. s.
Počet stran: 128

Pod značkou Bambook vydala Grada Publishing, a. s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
jako svou 10 288. publikaci
První vydání, Praha 2026

ISBN: 978-80-271-8248-0 (pdf)
ISBN: 978-80-271-6028-0 (print)

Publikace z nakladatelství Grada Publishing, a. s., si můžete zakoupit u svého knihkupce nebo objednat v zákaznickém servisu nakladatelství Grada Publishing, a. s., U Průhonu 22, 170 00 Praha 7, tel.: 234 264 511, e-mail: obchod@grada.cz, www.grada.cz.

DRACULA

BRAM STOKER

bamb**o**ok

HRABĚ DRACULA
tajemný rumunský šlechtic

**JONATHAN
HARKER**
mladý advokát

**MINA
MURRAYOVÁ**
Jonathanova snoubenka

**LUCY
WESTENROVÁ**

Minina nejlepší
kamarádka

**ARTHUR
HOLMWOOD**

Lucyin
snoubenec

DR. SEWARD
lékař

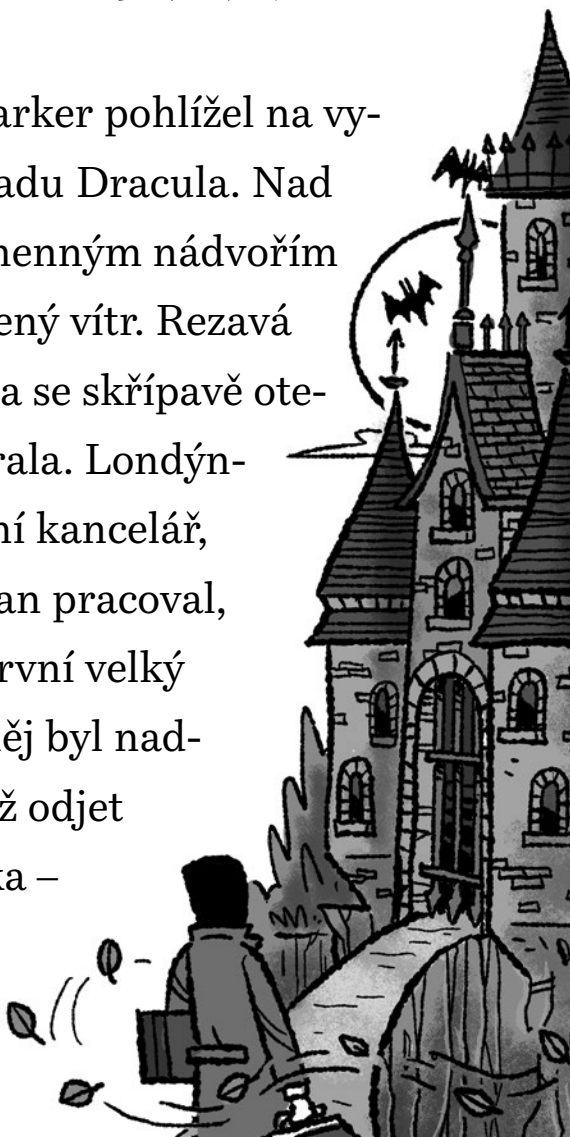
**ABRAHAM
VAN HELSING**
přítel dr. Sewarda

KAPITOLA 1

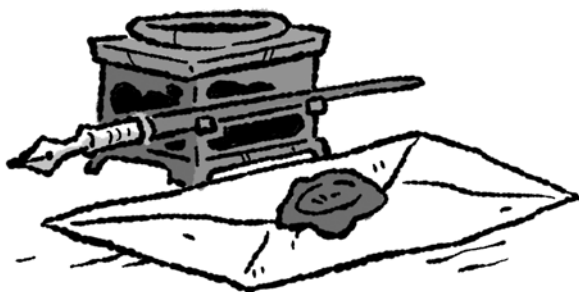
Jonathan Harker pohlížel na vysoké věže hradu Dracula. Nad šedivým kamenným nádvořím hvízdal studený vítr. Rezavá železná brána se skřípavě otvírala a zavírala. Londýnská advokátní kancelář, v níž Jonathan pracoval, mu svěřila první velký úkol a on z něj byl nadšen. Měl totiž odjet do Rumunska –

do oblasti zvané Transylvánie –, aby tam jednomu starému šlechtici pomohl zařídit koupi domu v Anglii.

Byla to snadná práce. Jediné, co musel udělat, bylo předat šlechtici nezbytné listiny a nechat je podepsat, ale Jonathan ve východní Evropě ještě nikdy nebyl, a tak si své dobrodružství patřičně užíval.

Jakmile dorazil do Rumunska, napsal své snoubence Mině.

Nejdražší Mino!

Dnes ráno jsem v pořádku dorazil do Rumunska. Je to nádherná část světa a lidé, s nimiž jsem se tu zatím setkal, jsou milí a ochotně mi pomáhají. Zítra pojedu do Transylvánie za hrabětem Draculou. Vyřízení celé záležitosti by nemělo trvat déle než pár dnů a pak hned odjedu domů, abychom připravili naši svatbu!

Jonathan složil dopis a vsunul jej do obálky. Cestování ho unavilo a toužil si co nejdříve lehnout do postele v malém hotelu, kde se ubytoval.

„Promiňte,“ oslovil zdvořile mladou dívku na recepci.

„Mohla byste prosím za mě odeslat tento dopis? Zítřa odjízďím do Transylvánie.“

Dívka si vzala dopis a vyděšeně se na Jonathana podívala. „Řekl jste... Transylvánie?“ zeptala se.

„Ano,“ odvětil Jonathan. „Mám nějaké vyřizování s jistým mužem, hrabětem Draculou, který

tam, jak se domnívám, vlastní
úžasný hrad.“

Dívce se roztráslly ruce. „Ach...“
vydechla. „Vy nešťastníku.
O hraběti jsem slyšela hrůzné his-
toriky – věci, po kterých mě ještě
týdny trápily noční můry!“

Jonathan se usmál. „Určitě jsou
to jen historiky,“ řekl. „Mám dojem,
že tam hrabě vede spíš hodně osa-
mělý život. Děkuji, že pošlete ten
dopis. Teď už musím do postele.“

„Počkejte!“ zvolala dívka a se
zdviženými rukama zastoupila
Jonathanovi cestu. „Vezměte si
prosím tohle.“ Sňala si z krku

řetízek s malým dřevěným křížkem.

„Jste velice laskavá, slečno, ale to přece nemohu...“ řekl Jonathan, když mu její dívka vtiskla do rukou.

„Snažně vás prosím,“ odpověděla. „Jen si to nechte v kapse – a já se za vás budu modlit.“

Jonathan se přinutil k úsměvu a vsunul si křížek do kapsy. Nepotkal se ještě v Rumunsku s příliš mnoha lidmi, a tak nechtěl být nezdvořilý. Možná je předávání křížků cizincům jen jedním z místních zvyků.

